

Subțirica din vecini

George Coșbuc

Ea mergea căpșuni s-adune,
Fragi s-adune
Eu ședeam pe prag la noi.
Ea, ca șarpele prin foi,
Vine-ncet, pe ochi îmi pune
Mâinile ei mici și moi,
În ureche-o vorbă-mi spune,
Râde lung și fuge-apoi.

Pieptul plin cu mâna-l ține,
Strâns îl ține,
Că-i piept tânăr și mereu
Ar sălta, și-n salt e greu.
Stă pe loc și-i pare bine,
Bate-n palme: Te știu eu:
Nu mai viu! De viu la tine,
Mă săruți și nu mai vreau!

Eu o chem și-i spui de toate,
Multe toate,
Multe bune și-n zadar,
Nu-mi faci capul călindar!
Nu te cred și nu să poate!
Eu mă-ntorc: Ei du-te dar!
Capul mi-l proptesc pe coate,
Stau pe prag, pe gânduri iar.

Stând așa, un braț ridică,
Blând ridică,
Părul meu, pe frunte dat.
Când mă-nalț rămân mirat.
Te-ai întors? Și, subțirică,
Ea pe piept mi s-a lăsat
Și zâmbea c-un fel de frică:
Răule, te-ai supărat?